

Estimats cantaires: Que he escaneu de pronunciar les paraules¹
penetrants del Mestre, escrites en els seus moments de més recollida
intimitat, en el dolc. recolliment d'aquest recís dels seus deixebles!
Vint-les en el cinquè aniversari de la seva tanta mort, el seu es-
perit ja aureolat de clavors eternes arrelarà en vosaltres, i ens endeu
deu penetrar fins al fons de l'ànima. Bonem-nos-hi tots, doncs, amb
humilitat i fervor, amb fe i reconeixença plena, i imaginem-nos que
és ell mateix que les pronuncia des d'aquest ~~mateix~~ lloc, d'on tant
i tantes vegades havíem rebut les seves ensenyances; i que cada un
des del fons de la seva consciència, tan els qui l'havíem tractat i li ha-
viem sentit directament l'escalfor i ardiment, com els qui l'han sen-
tida a través de la seva obra (que Déu faci sempre que sigui la concre-
ció de la seva manera de sentir, car altrament ja no seria ella mateixa)
que cada un, repetitius, faci una resolució per unísona de viure aquesta
nostra vida de l'Orfeo, fent el seu esperit.

En l'actualitat la col·lecció d'aquestes lletres, que he tingut la gran sort de recollir i classificar, ultrapassa de bon tros el nombre d'un miler. Creu que aquesta suma pot augmentar encara extraordinàriament a jutjar per les que al Mestre hom havià donat, les quals eren guardades exemplarment per ell.

L'interès d'aquest epistolari, gran es públic, serà realment extraordinari. L'espirit del Mestre hi és tota la present. Constante sense cap mena de dubte la documentació més important per a estudiar el fons de la seva ànima. Però això no cal que ho digui: bé veure que ho constataren vocaltes amb la lectura que d'algunes de les lletres més sobresortint fare' tot defunt.

y ara que el Mestre parli, i que els deixebles sapiguem explicar-lo, traient-ne profit. Com vau dir en una reunió íntima tinguda ara farà un any, el seu esperit, el que ara replandirà amb bonos i meravellosos esclats, és així enmig d'aquestes pedres venerades

mes vult que una formal encara, i'ai, de fri no en sentis l'escalfor,
que fora indigne de Cambregar en la seva obra. Molt doncs, fri
la nostra fri a i' tenger a que nosaltres repren sempre dignes de
les seves ensenyances.

Luis M. Mulet

E ~~Des~~ 1946.

Parientes pulcrimanos por
- nunciados con introducción a
una lectura de letas al pueblo
de cantantes.

(Paraules preliminars pronunciades com introducció a una lectura de lletres del mestre Lluís Millet, als cantaires)

Estimats cantaires: Que bé que escauen de pronunciar les paraules penetrants del mestre, escrites en els seus moments de més recollidax intimitat, en el dolç ~~XXXXXX~~ recolliment d'aquest recés dels seus deixebles! Oint-les en el cinquè aniversari de la seva santa mort, el seu esperit ja aureolat de clarors eternes arrelarà en nosaltres, si ens deixem penetrar fins al fons de l'ànima. Donem-nos-hi tots, doncs, amb humilitat i fervor, amb fe i reconeixença plena, i imaginem-nos que és ell mateix que les pronuncia des d'aquest mateix lloc, d'on tantes i tantes vegades havíem rebut les seves ensenyances; i que cada u des del fons de la seva consciència, tant els qui l'havien tractat i n'havien sentit directament l'escalfor i ardiment, com els qui l'han sentida a través de la seva obra (que Déu faci sempre que sigui la concreció de la seva manera de sentir, car altrament ja no seria ella mateixa) que cada u, repeteixo, faci una resolució fermíssima de viure aquesta nostra vida de l'Orfeó segons el seu esperit. En l'actualitat, la col.lecció d'aquestes lletres, que he tingut la gran sort de recollir i classificar, ultrapassa de bon tros el nombre d'un miler. Crec que aquesta suma pot augmentar encara extraordinàriament a jutjar per les que al mestre hom havia dirigit, les quals eren guardades escrupolosament per ell. L'interès d'aquest espistolari, quan es publiqui, serà realment extraordinari. L'esperit del mestre hi és tothora present. Constitueix, sense cap mena de dubte, la documentació més important per a estudiar el fons de la seva ànima. Però això no cal que ho digui: bé prou que ho constatareu vosaltres amb la lectura que d'algunes de les lletres més sobresortints faré tot seguit. I ara, que el mestre parli, i que els deixebles sapiguem escoltar-lo, traient-ne un profit. Com vaig dir en una reunió íntima tingu-da ara fa un any, el seu esperit, el que ara resplendirà amb nous meravellosos esclats, és ací enmig d'aquestes pedres venerades, més roent que una fornall encesa, i ai de qui no en sentís l'escalfor, que fóra indigne de combregar en la seva obra. Que ell, doncs, sigui la nostra guia i senyera i que nosaltres siguem sempre dignes de les seves ensenyances.

6 de desembre de 1946